

Havas vízió 2026 - 2034

**Magyar sísport helyzetértékelése,
megújulási és fejlesztési stratégiája**

DOKUMENTUM ADATAI

Dokumentum címe: Havas vízió 2026 - 2034

Magyar sísport helyzetértékelése megújulási és fejlesztési stratégiája

Készítette: Székely Zoltán és Mile Lajos elnökségi tagok

Megbízó szervezet: Magyar sí szövetség elnöksége a 24 / 2026. sz. Határozat (2026. március 18.) alapján:

“Az Magyar Sí Szövetség Elnöksége a sportágak hosszú távú fejlesztésének megalapozása érdekében szükségesnek tartja egy átfogó sportág stratégiai előkészítő felmérés és tanulmány elkészítését. A felmérés célja, hogy a tagság véleményére és tapasztalataira építve feltárja a magyar sí sportágak fejlesztési lehetőségeit, kihívásait, valamint a működés jelenlegi erősségeit és nehézségeit. A felmérés és az azt összegző tanulmány alapot kíván biztosítani egy jövőbeni sportág stratégia kidolgozásához. Az Elnökség felkéri az északi szakág részéről Dr. Mile Lajos, az alpesi szakág részéről Székely Zoltán elnökségi tagokat, hogy a tagsággal történő egyeztetések, kérdőíves felmérések és szakmai konzultációk alapján készítsenek összefoglaló elemzést és tanulmányt a sportág fejlesztési irányairól, lehetőségeiről és korlátairól. Az elkészülő dokumentum célja, hogy szakmai alapot biztosítson a Magyar Sí Szövetség középtávú sportág stratégiájának kidolgozásához. Határidő: 2026. április 30. Felelős: Dr. Mile Lajos, Székely Zoltán”

A dokumentum alapja:

Szülői és egyesületi kérdőíves felmérés, valamint szakmai egyeztetések

Verzió: 2.0

Dátum: 2026.05.11.

Megjegyzés: A dokumentum stratégiai célú szakmai anyag, amely a magyar sísport fejlesztési irányait és lehetséges beavatkozási pontjait határozza meg a 2026 – 2034 közötti időszakra.

Tartalomjegyzék

1. Vezetői összefoglaló

2. Általános sísport-bemutató és helyzetjelentés

- 2.1 A sportág értéke és társadalmi pozíciója
- 2.2 Sportolói és egyesületi bázis
- 2.3 Szülői oldal akadályai
- 2.4 Egyesületi oldal akadályai
- 2.5 Infrastruktúra, edzésfeltételek és versenyrendszer
- 2.6 Finanszírozás és kiszámíthatóság

3. SWOT-analízis

- 3.1 Erősségek
- 3.2 Gyengeségek
- 3.3 Lehetőségek
- 3.4 Veszélyek

4. Rövid távú stratégia (0–12 hónap)

- 4.1 Kommunikációs és transzparencia-program
- 4.2 Költségátláthatóság és megtartási támogatás
- 4.3 Versenyrendszer gyorsjavítása
- 4.4 Szakágankénti rövid távú feladatok
 - 4.4.1 Alpesi sí
 - 4.4.2 Sífutás
 - 4.4.3 Biatlon
 - 4.4.4 Freestyle
 - 4.4.5 Adaptív sí

5. Középtávú stratégia (4 év – olimpiai ciklus)

- 5.1 Utánpótlásrendszer fejlesztése
- 5.2 Kiemelt szakági és élsport-stratégia
- 5.3 Regionális bázisok és infrastruktúra
- 5.4 Edzőképzés és szakember-életpálya
- 5.5 Finanszírozási modell és partnerségek

6. Hosszú távú stratégia (8 év)

- 6.1 Országos sportágfejlesztési modell
- 6.2 Sportolói életpályamodel
- 6.3 Fenntartható klubhálózat és együttműködés
- 6.4 Nemzetközi versenyképesség
- 6.5 Adatvezérelt sportágirányítás

7. Összehasonlító stratégiai következtetések

8. Stratégiai prioritások

- 8.1 Utánpótlás és megtartás
- 8.2 Finanszírozás és költségcsökkentés
- 8.3 Infrastruktúra fejlesztés
- 8.4 Edzőképzés
- 8.5 Versenyrendszer
- 8.6 Szövetségi koordináció
- 8.7 Sportági márképítés
- 8.8 Freestyle növekedési program
- 8.9 Alpesi mintaklub rendszer
- 8.10 Élsport ciklusmodell

9. Záró megállapítás

1. Vezetői összefoglaló

A stratégiai anyag két kérdőíves adatbázis összevetésére épül: 88 érdemben értékelhető szülői válasza és 23 érdemben értékelhető egyesületi válasza. A szülői mintában az alpesi sí dominál, de megjelenik a sífutás, biatlon, sítugrás és freestyle is; az egyesületi mintában ugyancsak az alpesi szakág a legerősebb, mellette északi szakágak, freestyle és parasí válaszok is szerepelnek.

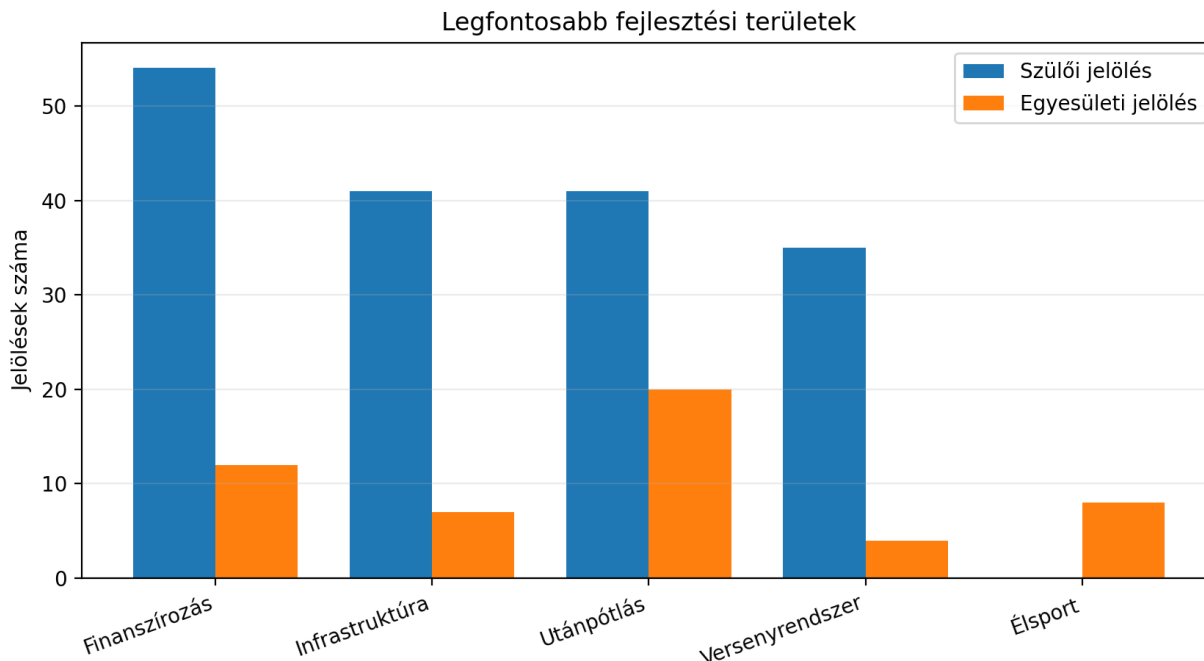
A válaszok alapján a magyar sísport legfontosabb stratégiai kérdése nem egyetlen szakmai részprobléma, hanem egy összetett rendszerhiány: a sportág működése egyszerre küzd magas belépési és bennmaradási költségekkel, korlátozott hazai infrastruktúrával, szezonális és hóbiztonsági bizonytalansággal, szűk utánpótlásbázissal, valamint több ponton elégtelen kommunikációval és tervezhetőség hiányával.

A szülői oldal a sportágat erős közösségi, nevelési és életmódbeli értékkel rendelkező, de pénzügyileg és logisztikailag megterhelő sportként írja le. Az egyesületi oldal ezzel összhangban az utánpótlást és a finanszírozást tekinti kulcsterületnek, ugyanakkor erősebben hangsúlyozza a szervezeti, versenyrendszeri, edzőképzési és szövetségi koordinációs kérdéseket.

A stratégia fő következtetése: **rövid távon a bizalom, átláthatóság, kommunikáció, versenynaptár és költségkezelés javítása szükséges;** középtávon strukturált utánpótlás-, edzőképzési, regionális bázis- és finanszírozási modellt kell építeni; hosszú távon pedig országos, adatvezérelt, több olimpiai cikluson átívelő sportágfejlesztési rendszert kell létrehozni, amely a tömegbázistól az élsportig világos életpályát kínál.

Mutató	Szülői oldal	Egyesületi oldal	Stratégiai jelentés
Érdemi válaszok száma	88	23	A két nézőpont együtt alkalmas helyzetkép és fejlesztési logika megfogalmazására.
Leggyakoribb szakági jelenlét	Alpesi sí 59 jelölés; sífutás 20; biatlon 14	Alpesi sí 18; sífutás 5; biatlon 4; freestyle 3	A stratégia alapja országos sísport logika, de szakáganként eltérő megvalósítás szükséges.
Legfontosabb fejlesztési jelölések	Finanszírozás 54, infrastruktúra 41, utánpótlás 41, versenyrendszer 35	Utánpótlás 20, finanszírozás 12, élsport 8, infrastruktúra 7	A szülői teher és az egyesületi utánpótlásépítés ugyanannak a problémának két oldala.
Sportban maradási szándék	Igen/valószínűleg igen: 73; bizonytalan: 10	Lemorzsolódást mérsékelten vagy jelentősen érzel: 15 egyesület	Van megtartási potenciál, de a serdülőkori és költségalapú lemorzsolódás kezelése kritikus.

A legfontosabb fejlesztési területek összesített képe:

2. Általános sísport-bemutató és helyzetjelentés

A magyar sísport fejlesztésénél külön számolni kell a jelentős szabadidősport bázissal is. Magyarországon több forrás több mint félmillió aktív sielővel számol, akiknek döntő többsége külföldi síterepeken siel. Ez azt jelenti, hogy Magyarország jelentős küldőpiac, de ennek sportágfejlesztési, oktatási, adatgyűjtési és utánpótlás-nevelési haszna jelenleg csak részben jelenik meg a hazai rendszerben.

2.1. A sportág értéke és társadalmi pozíciója

A kérdőívek alapján a sísportot a résztvevők nem pusztán versenysportként, hanem komplex nevelési és életmódsportként látják. A szülői válaszokban visszatérő érték a természet közelség, a kitartásra nevelés, a koordináció, az állandóan változó körülményekhez való alkalmazkodás, a csapatszellem és a közösségi élmény. A sportág ereje tehát nem kizárólag az eredményességben, hanem abban is rejlik, hogy a gyerekek fizikai, mentális és szociális fejlődésére egyszerre hat.

Ugyanakkor a válaszok erős kettősséget mutatnak. A sportág vonzó, de nehezen hozzáférhető. A családok jelentős része a sport iránti érdeklődés, közösség, családi hagyomány vagy földrajzi közelség miatt választotta a síelést, de a benmaradást már sokkal inkább a költség, utazás, iskola, infrastruktúra és kiszámíthatóság határozza meg. A sportág társadalmi bázisának szélesítése ezért nem kommunikációs kampánnyal kezdődik, hanem a hozzáférési akadályok csökkentésével.

A magyar sísport sajátossága, hogy a célcsoportok jelentős része nem kizárólag egy szakághoz kötődik. Sok sportoló és család egyszerre érintett az alpesi síelésben, a sífutásban, és a freestyle irányban is, illetve más havas és száraz állóképességi sportágakban. Ezért a szakági fejlesztéseket nemcsak különálló programokként, hanem átjárható sportági ökoszisztémaként is érdemes kezelni.

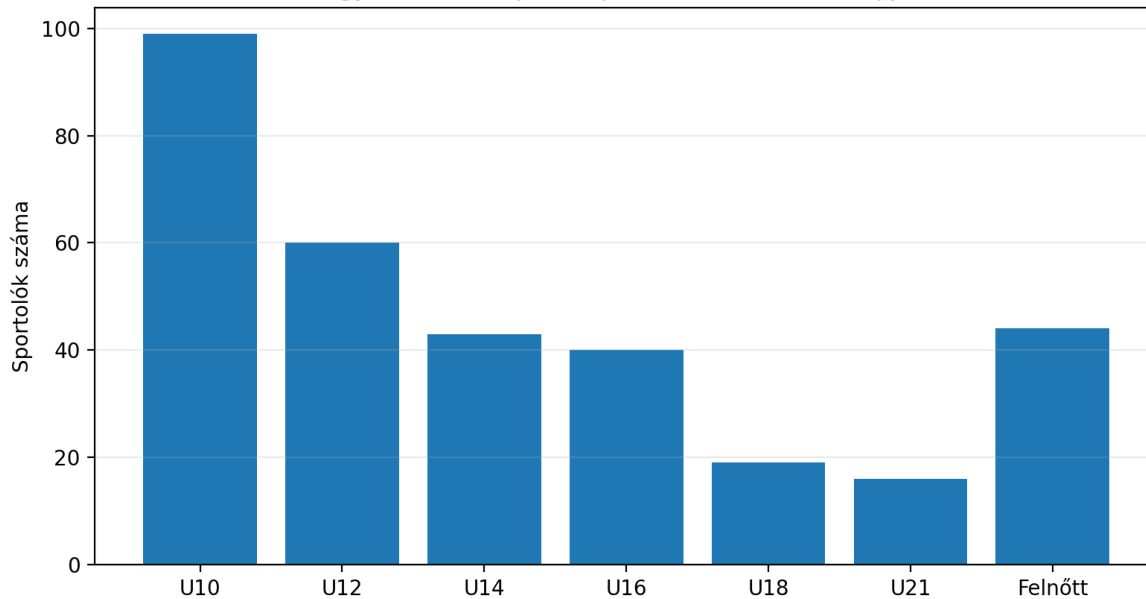
A magyar sísport jövője nem kizárólag a havas lehetőségek bővítésén, hanem a havas és négyévszakos sportágfejlesztési logika összekapcsolásán is múlik. A klímaváltozás és a hazai adottságok miatt a sportág hosszú távú fenntarthatóságának egyik kulcsa a négyévszakos működés megerősítése.

2.2. Sportolói és egyesületi bázis

Az egyesületi válaszok alapján az átlag klubméret 17,5 igazolt versenyző, ami arra utal, hogy a magyar sísport klubhálózata sok kis és közepes méretű műhelyből áll. Ez érték, mert személyes szakmai munka és erős közösség épülhet rá, de sérülékenység is, mert az edzői, anyagi vagy infrastruktúra-problémák egy-egy klubban gyorsan rendszerszintű kiesést okozhatnak.

A korosztályos bontás szerint az U10 és U12 bázis viszonylag erősebb, majd U14-U18 irányban csökkenés látható. Ez tipikus utánpótlás-piramis problémára utal: a belépés még működik, de a sportban tartás, a serdülőkori átmenet, az iskolai terheléssel való összehangolás és a hosszabb távú versenyzői perspektíva gyengébb. **A stratégia egyik központi feladata ezért nem csupán új gyerekek bevonása, hanem a 12-18 éves korosztály megtartása.**

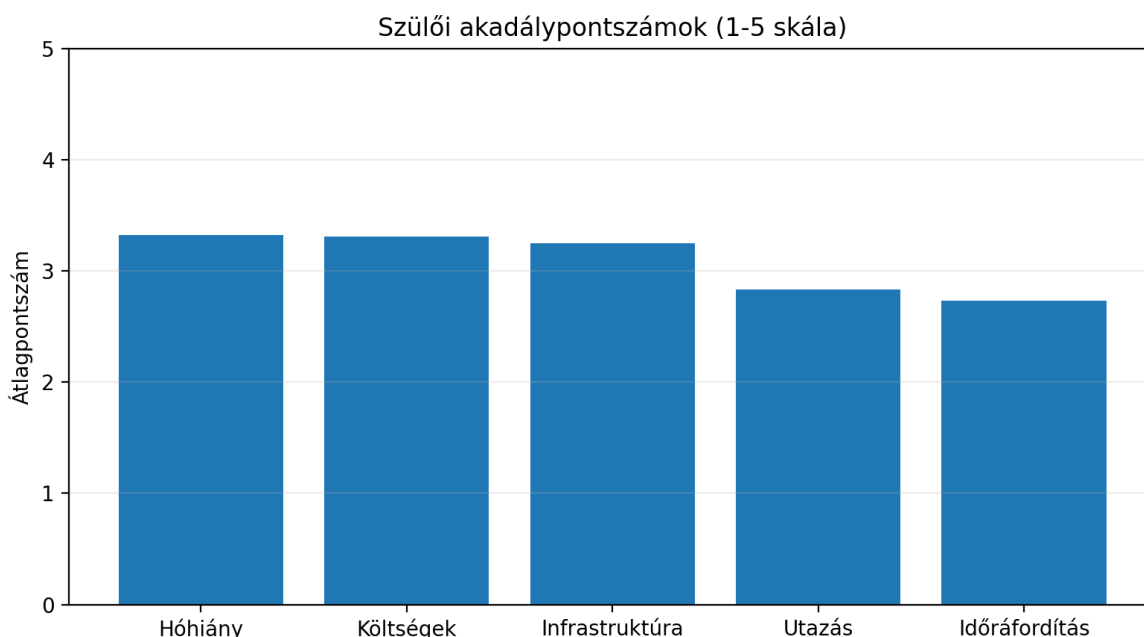
Egyesületi utánpótlás-piramis a válaszok alapján

2.3. Akadályok a szülői oldalról

A szülői akadálypontszámok világos sorrendet rajzolnak. A hóhiány, a költségek és az infrastruktúra kapta a legmagasabb átlagos értéket, vagyis a családok számára a sportág leginkább akkor válik nehezen fenntarthatóvá, amikor a természetes sportági adottságok hiányát külföldi utazással, drága felszereléssel, edzőtáborral vagy magánfinanszírozással kell pótolni.

A hóhiány 3,32-es, a költségek 3,31-es, az infrastruktúra 3,25-ös, az utazás 2,83-as, az időráfordítás pedig 2,73-as átlagos akadálypontszáma azt jelzi, hogy a problémák nem önmagukban, hanem egymást erősítve jelentkeznek. A kevés hazai havas lehetőség több utazást és magasabb költséget hoz, a magas költség pedig közvetlenül szűkíti a sportág társadalmi bázisát.

3.4. Akadályok az egyesületi oldalról

Az egyesületek a lemorzsolódás okai között leggyakrabban a költségeket, tanulmányi terhelést, motivációhiányt, infrastruktúra-hiányt, edzőhiányt és kevés versenyt említik. Ez részben visszaigazolja a szülői oldalt, részben kiegészíti azt: a családok a terheket közvetlenül, az egyesületek pedig a rendszer fenntarthatósági problémáit érzékelik.

A sportolói létszámváltozás vegyes képet mutat: van növekedő, stagnáló és csökkenő klub is. Ez azt mutatja, hogy nem teljesen válságos, de erősen egyenetlen fejlődési pálya látható. A stratégia feladata az, hogy a jól működő műhelyek gyakorlatait rendszerszintre emelje.

3.5. Infrastruktúra, edzésfeltételek, versenyrendszer

Az egyesületek átlagosan közepesnél gyengébbre értékelték az itthoni edzésfeltételeket. A hiányok szakáganként eltérőek: alpesi oldalon stabil havas pálya, lezárt és előkészített edzőpálya, kapus edzéslehetőség és pályatűzés; sífutás és biatlon oldalon rollerpálya, lőtér, hóágyúzott központi kör; freestyle területen park és biztonságos progressziós környezet; parasí és adaptív területen akadálymentesség és adaptált versenyfeltételek szükségesek.

Ebből az következik, hogy infrastruktúra-stratégiát nem lehet egyetlen létesítménylogikára építeni. Országos prioritási térképre, szakági minimumokra és regionális hozzáférési modellre van szükség. **A versenyrendszer sem teljesen hiányzik, hanem fejlesztésre és differenciálásra szorul: belépő versenyek, kiszámítható naptár, gyorsabb eredménykommunikáció és szakágankénti minőségi standardok szükségesek.**

3.6. Finanszírozás és kiszámíthatóság

A finanszírozási kép különösen beszédes. Az egyesületek a tagdíj elégségességét és a szövetségi támogatást alacsonyra értékelik, miközben a szülői hozzájárulás a működés egyik legerősebb tartópillére. Ez azt jelzi, hogy a rendszer jelentős részben a családokra terhelődik. Stratégiai szempontból ez kettős kockázat: egyrészt szűkíti a társadalmi bázist, másrészt növeli a lemorzsolódást azokban a családokban, amelyek sportági elköteleződése magas, de anyagi teherbírása korlátozott.

A kérdőívek alapján a kiszámíthatóság önálló stratégiai érték. **A sportág megtartó erejét nemcsak az növeli, ha több pénz kerül a rendszerbe, hanem az is, ha a családok és klubok előre tudnak tervezni: látható versenynaptárral, érthető támogatási szabályokkal, kommunikált szakági prioritásokkal és hosszú távú sportolói jövőképpel.**

3. SWOT-analízis

A SWOT-analízis nem általános sablonként, hanem a kérdőíves válaszokból levezetett stratégiai értékelésként készült. A négy blokk a szülői és egyesületi nézőpont közös metszetét és eltéréseit is tartalmazza.

SWOT elem	Kérdőíves válaszokból levezetett tartalom
3.1 Erősségek	Erős közösségi és nevelési érték; elkötelezett szülői bázis; műhelyalapú klubhálózat; meglévő szakmai tudás; több szakág jelenléte.
3.2 Gyengeségek	Magas költségszint; korlátozott hazai infrastruktúra; serdülőkori és ifjúsági lemorzsolódás; kommunikációs és átláthatósági feszültségek; edzői utánpótlás és minőségbiztosítás hiányosságai.
3.3 Lehetőségek	Síiskolák, klubok és iskolák összekapcsolása; regionális bázisok; adatvezérelt sportágirányítás; edzőképzés; modern sportági márkáépítés.
3.4 Veszélyek	További lemorzsolódás; más sportágak elszívó hatása; finanszírozási bizonytalanság; bizalomvesztés; klubok és szakágak közötti erőforrás-konfliktusok.

4. Rövid távú stratégia - 0-12 hónap

A rövid távú szakasz célja nem az, hogy minden strukturális problémát azonnal megoldjon, hanem hogy gyorsan érzékelhető javulást hozzon a bizalomban, átláthatóságban, kommunikációban, versenyszervezésben és belépési vagy megtartási feltételekben. Ezek azok a területek, ahol viszonylag kis költségű, de nagy hatású intézkedésekkel azonnal javítható a sportág megítélése.

4.1. Kommunikációs és transzparencia-program

A szülői és egyesületi válaszokban is megjelenik a tervezhetőség hiánya, az információáramlás gyengesége és a szövetségi vagy egyesületi szerepek tisztázatlansága. **Rövid távon szükséges egy egységes, könnyen hozzáférhető sportági információs felület**, amely tartalmazza a versenynaptárt, ranglistákat, szakági programokat, támogatási szabályokat, nevezési információkat, utánpótlás-programokat és a szülőknek szóló gyakorlati tájékoztatókat:

- Éves sportági naptár közzététele előzetes és végleges státuszjelzéssel.
- Szakáganként rövid, közérthető útmutató: belépés, versenyzés, költségek, felszerelés, fejlődési út.
- Negyedéves szövetségi hírlevél kluboknak és szülőknek.
- Támogatási döntések és szakági keretek közérthető magyarázata, egyértelmű támogatási szabályzatok
- Egységes online eredmény- és ranglistafelület fejlesztési előkészítése.

4.2. Költségátláthatóság és megtartási támogatás

A költségek a legerősebb akadályok között vannak. Rövid távon nem az összes költség azonnali kiváltása a reális cél, hanem a leginkább lemorzsolódást okozó pontok azonosítása és kezelése. A családok számára az átláthatóság már önmagában megtartó erő: ha előre tudják, mire számítsanak, könnyebben maradnak a rendszerben.

- Utánpótlás-megtartási mikroalap kialakítása sportági elköteleződési szempontokkal.
- Közös felszerelésbank vagy használt felszerelés-csereprogram koordinálása.
- Utazási és edzőtábori költségcsökkentő klubközi együttműködések ösztönzése.
- Költségterkép készítése szakáganként és korosztályonként.
- Versenyrendszerek színvonalának emelése és felülvizsgálata utánpótlás-szempontból.

4.3. Versenyrendszer gyorsjavítása

A versenyrendszerrel kapcsolatos válaszokban visszatérő téma a belépő versenyek hiánya, a naptári tervezhetetlenség, a minőségi eltérések és a motivációs elemek gyengesége. **Rövid távon különösen fontos a gyerekek és kezdő versenyzők számára vonzó, kiszámítható és érthető versenystruktúra.**

- Belépő szintű utánpótlás-versenyek újraszervezése, különösen U6-U12 korosztálynak.
- Szakáganként minimális versenyszervezési standardok rögzítése.
- Eredménykommunikáció gyorsítása és egységesítése.
- Magyar Kupa és országos sorozatok motivációs elemeinek erősítése.
- Központi versenykoordináció erősítése az egységes szakmai és szervezési működés biztosítása.
- Versenynapotár korábbi véglegesítése, iskolai szünetek figyelembevételével.

4.4. Szakágankénti rövid távú feladat megjelölés - 0-12 hónap

A kérdőíves válaszok egyik legfontosabb tanulsága, hogy a magyar sísport problémái közösek, de a megoldásokat nem lehet teljesen egységes csomagban kezelni. A finanszírozás, infrastruktúra, utánpótlás és kommunikáció minden szakágnál visszatérő téma, de az alpesi sí, a sífutás, a biatlon, a freestyle és az adaptív sí eltérő belépési logikával, eltérő eszközigénnyel és eltérő növekedési lehetőséggel rendelkeznek. Ezért a rövid távú stratégia akkor működik, ha van közös szövetségi keret, de ezen belül szakáganként pontos feladatlista.

Szakág	Releváns visszajelzési háttér	0-12 havi feladat	Gyorsan mérhető eredmény
4.4.1. Alpesi sí	A legnagyobb bázis és a legstabilabb klubháttér itt látszik, de a költség, a hóbiztonság és az infrastruktúra közvetlenül érinti a családokat.	Mintaklub program elindítása; jól működő klubok megerősítése; költségterkép; közös edzésnapok; belépő versenyek; edzői jó gyakorlatok publikálása.	2-3 mintaklub kijelölése; egységes alpesi belépési útmutató; nyílt edzésnapok; utánpótlás-versenynapotár javítása.
4.4.2. Sífutás	Alacsonyabb ismertség, de kisebb hó- és pályakitettség száraz felkészüléssel, futással és rollersíval jól építhető.	Iskolai és városi toborzás; rollersí bemutatók; futóklubokkal együttműködés; egyszerű belépési csomag; regionális edzésnapok.	Kezdő sífutó program; városi szárazedzés-modell; kommunikáció: sífutás mint elérhető állóképességi sport.
4.4.3. Biatlon	Szűkebb bázis, összetett eszközigény, de erős élményfaktor és jó átjárás a sífutásból.	Lézeres lövészet belépő programként; sífutásból történő toborzás; biztonságos bemutatók; lőtéri és eszközhozzáférés térképezése.	Lézeres biatlon roadshow; közös sífutó-biatlon próbanapok; kezdő korosztályos protokoll; edzői alapanyag készítése.

4.4.4. Freestyle sí	Óriási fiatalos és digitális potenciál, látványos, jól kommunikálható, de nincs hozzá rendelve arányos támogatás.	Dedikált szakági fejlesztési keret; park alapú edzéslehetőségek; social media tartalom; belépő trükk- és biztonsági program; freestyle napok.	Freestyle fejlesztési keret létrehozása; 2-3 partner park/tanpálya; havi videós tartalom; kezdő freestyle program; fiatal nagykövetek bevonása.
4.4.5. Adaptív sí	Alacsony láthatóság, kevés strukturált belépési pont, ugyanakkor erős társadalmi és sportági érték.	Partnerség rehabilitációs, fogyatékosport és oktatási szervezetekkel; edzői érzékenyítés; eszközigény felmérése; akadálymentes események.	Adaptív pilot nap; partnerlista; alap eszköz- és edzői képzési terv; kommunikációs kampány: a sí mindenkié.

A fenti feladatlista lényege, hogy ne csak általános célokat mondjon ki, hanem az első évre végrehajtható, számon kérhető lépéseket adjon. **A rövid távú szakági munka akkor lesz sikeres, ha minden szakág kap egy felelőst, egy negyedéves ütemezést és legalább 2-3 konkrét mérőszámot:** hány gyerek vett részt belépő programon, hány klub kapcsolódott be, hány nyílt nap vagy verseny valósult meg, és hány új sportoló maradt a rendszerben.

5. Középtávú stratégia - 4 év, 1 olimpiai ciklus

A középtávú stratégia célja, hogy egy olimpiai ciklus alatt a magyar sísport kevésbé személyfüggő, kevésbé ad hoc és kevésbé szülői önfinanszírozásra épülő rendszerként működjön. A négyéves időtáv alkalmas arra, hogy strukturált utánpótlásmodell, edzőképzési rendszert, regionális bázislogikát, fejlesztett versenyrendszert és kiszámíthatóbb finanszírozást hozzon létre.

5.1. Utánpótlásrendszer strukturált fejlesztése

A sportági belépési útvonalat érdemes a síiskola–klub–szövetség együttműködésére építeni. A síiskolák jelentik sok gyerek és család első kapcsolódási pontját, a klubok biztosítják a rendszeres sportági közeget, a szövetség pedig az egységes szakmai és utánpótlás-fejlesztési keretet.

Az egyesületi válaszokban az utánpótlás messze a legerősebb fejlesztési prioritás. A szülők oldaláról ugyanez a probléma a sportban maradás, költség, infrastruktúra és kiszámíthatóság

kérdéseként jelenik meg. Középtávon ezért egységes utánpótlás-útvonalat kell kialakítani, amely megmondja, hogyan jut el egy gyerek a síiskolai belépéstől az egyesületi sporton át a versenyzői szintig.

- Síiskola-egyesület átmeneti program: ajánlott minimum kompetenciák, közös nyílt napok, klubajánló rendszer.
- U10-U12 élmény- és alapmozgás központú program; U14-U16 megtartási és versenyzői motivációs program; U18-U21 kettős karrier és élsport-átmenet.
- Szakági tehetségazonosítási protokoll: nem korai specializáció, hanem mozgásminőség, motiváció, terhelhetőség és tanulási képesség alapján.
- Éves országos utánpótlás táborok és összetartások.
- Freestyle mint belépési és megtartási kapu integrálása az utánpótlásrendszerbe, élményalapú és progresszív képzési modellel.
- Parasí és adaptív sportági belépési utak megjelenítése a klubok és versenyszervezők számára.
- Tudatos együttműködés kialakítása rokon sportágakkal és sportközösségekkel. A sífutás és a biatlon természetes kapcsolódási pontjai lehetnek a futás, atlétika, tájékozási futás, kerékpár, mountain bike, triatlon, görkorcsolya és túrasi/SkiMo közösségeknek.

5.2. Kiemelt szakági és élsport-stratégiai kiegészítések

A kérdőívek és a stratégiai értelmezés alapján három olyan irány van, amelyet a dokumentumban külön is ki kell mondani, mert ezek nem egyszerű részfeladatok, hanem a **következő olimpiai ciklus sportágpolitikai súlypontjai** lehetnek.

Élsport: szélesebb cikluseleji merítés, majd fokozatos támogatáskoncentráció. Az élsport támogatásánál egy négyéves olimpiai ciklus logikájára épülő, dinamikus modell szükséges. A ciklus elején több potenciális sportoló támogatása indokolt, mert ilyenkor még szélesebb a merítés, több sportolónál lehet fejlődési pályát, motivációt, nemzetközi alkalmasságot és terhelhetőséget vizsgálni. Ez különösen fontos a kis létszámú sportágakban, ahol túl korai szűkítéssel értékes sportolók eshetnek ki.

A ciklus előrehaladtával viszont a támogatást évről évre egyre inkább az eredményesebb, fejlődési mutatók alapján igazolhatóan előrelépő sportolók irányába kell koncentrálni. Ez nem büntetés a többieknek, hanem professzionális forrásgazdálkodás. A modell lényege: első évben szélesebb támogatási kör, második évben teljesítmény- és fejlődésalapú szűkítés, harmadik évben célzott nemzetközi program, negyedik évben olimpiai vagy világesemény-fókuszú koncentráció. Ehhez objektív kritériumok kellene: eredmény, fejlődési ütem, edzőmunka, nemzetközi versenyeken való részvétel, szakmai potenciál és fegyelmezett programkövetés.

Alpesi sí: működő klubok megerősítése és mintarendszerként való publikálása. Az alpesi sí jelenleg a legnagyobb bázisú szakág, ezért itt nem nulláról kell rendszert építeni, hanem a már jól működő klubokat kell megerősíteni. A stratégiai cél nem az, hogy minden klubot ugyanazzal a logikával kezeljünk, hanem hogy azokat a műhelyeket, ahol stabil utánpótlás, jó szakmai munka, működő szülői közösség és versenyzői pálya látszik, mintaklubként azonosítsuk.

A mintaklub rendszer nem elitista megoldás, hanem tudásmegosztási eszköz. A jól működő klubok edzés-, kommunikációs, szervezési, versenyeztetési és szülőkezelési gyakorlatait dokumentálni kell, majd a sportág számára elérhetővé tenni. Ez segíti a kisebb vagy fejlődő klubokat, miközben a stabil műhelyek plusz szerepet és elismerést kapnak. Így az alpesi sí nem csak saját szakági bázisát erősíti, hanem a teljes sísport működési kultúráját is húzza felfelé.

Freestyle: nagy potenciál, jelenleg aránytalanul kevés támogatással. A freestyle szakágban óriási növekedési lehetőség van. Látványos, fiatalos, digitálisan jól kommunikálható, a közösségi médiában természetesen működő tartalomtípus, és olyan gyerekeket is be tud vonzani, akik a klasszikus versenysportos síelésbe elsősre nem kapcsolódnának be. A probléma az, hogy ehhez jelenleg nincs arányos támogatási és fejlesztési háttér rendelve. Ezen változtatni kell: **a freestyle-t nem perifériaként, hanem növekedési szakágként kell kezelni.**

Rövid és középtávon szükséges egy dedikált freestyle fejlesztési keret, partner tanpályák és parkok kijelölése, biztonságos progressziós edzésrendszer, edzői továbbképzés, valamint egy vagány, fiatalokat megszólító digitális kommunikáció. A freestyle akkor tud valódi belépési kapu lenni, ha nem csak versenyzői csúcsszinten jelenik meg, hanem kezdő, haladó és verseny-előkészítő szinten is van útja.

Sífutás: széles bázisra építhető, alacsonyabb belépési küszöbű növekedési szakág

A sífutás a magyar sísport egyik legnagyobb, jelenleg alulhasznosított potenciállal rendelkező területe. Előnye, hogy kevésbé függ a klasszikus havas infrastruktúrától, és jól integrálható szárazedzéses formákba (futás, síroller, általános állóképességi sportok). Ez lehetővé teszi, hogy a sportág szélesebb társadalmi bázist érjen el, és olyan gyerekeket is bevonjon, akik számára az alpesi sí költség- vagy hozzáférési okokból nehezebb.

Stratégiai szempontból a sífutást nem csupán szakágként, hanem **bázisépítő és állóképességi alapozó sportként** kell kezelni. Középtávon szükséges az iskolai és városi programok erősítése, síroller infrastruktúra fejlesztése, valamint más állóképességi sportközösségekkel való együttműködés kialakítása.

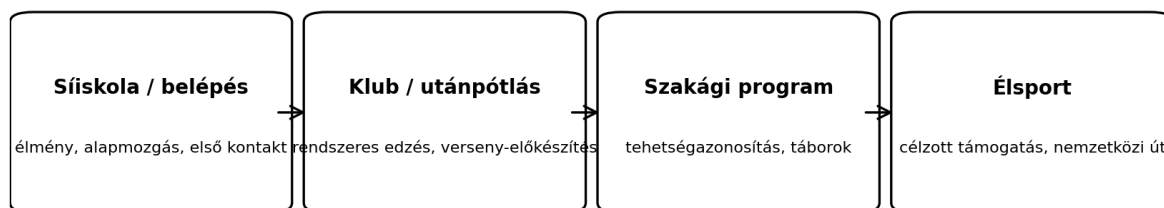
A sífutás akkor tud valódi növekedési szakággá válni, ha világos belépési útja van (egyszerű eszközigeny, könnyen szervezhető edzések), és ha a sportág kommunikációja hangsúlyozza elérhetőségét, egész éves jellegét és egészségmegőrző értékét.

Adaptív sí: inkluzív sportágfejlesztés és társadalmi értékteremtés

A parasí és adaptív sí jelenleg alacsony láthatóságú, de kiemelkedő társadalmi és sportági értéket képviselő terület. A sportág fejlesztése nem csupán szakmai, hanem társadalmi felelősség is: a cél egy olyan rendszer kialakítása, amely valódi hozzáférést biztosít a fogyatékkal élő sportolók számára.

Stratégiai szinten a parasít nem különálló, marginális területként, hanem a teljes sportági struktúra integrált részeként kell kezelni. Ez azt jelenti, hogy a belépési pontoknak, edzéslehetőségeknek és versenyeknek – ahol lehetséges – tartalmazniuk kell adaptív opciókat is. Hosszabb távon a parasí akkor tud fenntarthatóan működni, ha világos sportolói útvonalat kínál a belépéstől a versenyzésig, és ha a sportág kommunikációja hangsúlyozza: **a sí mindenki számára elérhető sport.**

A sportolói út és a támogatási logika egyszerűsített modellje:

A cél nem az, hogy minden gyerekből éltsportoló legyen, hanem hogy minden szinten legyen értelmes továbblépési út.

5.3. Regionális bázisok és infrastruktúra-minimumok

A magyar sísport infrastruktúrája nem építhető kizárólag hóbiztos hazai pályákra. Középtávon olyan vegyes modellt kell kialakítani, amelyben a szárazedzés, műanyagpálya, sírollerpálya, lőtér, akadálymentesítés, freestyle park, külföldi edzőhelyszínek és közös logisztikai megoldások egymást kiegészítve működnek. Emellett számos autómentes vagy alacsony járműforgalmú útvonal - például kerékpárutak, rekreációs tengelyek és lezárható parkurak - sírolleres sporthelyszíneként is hasznosítható lehet.

- Szakági infrastruktúra-minimumok meghatározása: alpesi, sífutás, biatlon, freestyle, parasí/ adaptív.
- 2-4 regionális utánpótlás-bázis kijelölése, ahol a klubok közösen is edzhetnek.
- Kiemelten érdemes vizsgálni egy galyatetői nagyévszakos északi központ kialakításának lehetőségét, amely aszfaltos rollerpályával, hóágyúzott téli körrel és multifunkcionális edzésinfrastruktúrával szolgálhatná a sífutás és biatlon fejlődését.
- Országos infrastruktúra-térkép: pályák, szárazedzés-helyszínek, lőterek, sírollerpályák, műanyagpályák, akadálymentes lehetőségek.
- Központi edzőtábori szervezés vagy keretszerződések hóbiztos külföldi helyszínekkel.
- Galyatető, Normafa és egyéb szakági központok fejlesztési vizsgálata szakmai és fenntarthatósági alapon.

5.4. Edzőképzés és szakember-életpálya

A hazai sísport egyik fontos szűk keresztmetszete, hogy a szakképzett oktatói és edzői kapacitás nem tartott lépést az elmúlt évek infrastruktúra-fejlődésével, különösen a műanyag tanpályák és a négyévszakos belépési lehetőségek területén.

Az edzőhiány nem minden klubban akut, de rendszerszinten jelen lévő kockázat. A szülői válaszokban is megjelenik az edzői felkészültség, kisebb csoportok, egyéni munka és szakemberképzés igénye. Középtávon ezért nemcsak több edzőre, hanem egységes szakmai minőségbiztosításra és utánpótlásedzői életpályára van szükség.

- Szövetségi edzői licenz rendszer kialakítása
- Éves kötelező vagy ajánlott szakági továbbképzési rendszer kreditpontokkal.
- Mentoredzői hálózat: tapasztalt szakemberek támogatják a kisebb klubokat.
- Parasport-ismeretterjesztő és adaptív edzésmódszertani képzések.
- Közös szakmai anyagtár: korosztályos edzéselvek, versenyfelkészítés, mentális és fizikai alapok.

A finanszírozási modellben külön érdemes megjeleníteni az oktatóképzés, edzőképzés és továbbképzés támogatását. A sportág hosszú távú fenntarthatósága nemcsak a sportolói költségek csökkentésén múlik, hanem azon is, hogy rendelkezésre áll-e elegendő képzett szakember.

5.5. Finanszírozási modell és partnerségek

A sportágfejlesztési partnerségeknél érdemes a klubokon és önkormányzatokon túl a tágabb sípiaci ökoszisztémával is számolni: síiskolák, utazási irodák, biztosítók, sportszerforgalmazók, hazai sítérek, műanyag tanpályák és szakmai médiafelületek bevonásával.

A középtávú finanszírozási cél az, hogy a sportág működése ne csak tagdíjra, szülői hozzájárulásra és eseti támogatásra épüljön. A szövetség szerepe itt ernyőszerkezeti és menedzsment jellegű: forrásokat kell bevonni, partnerségeket kell építeni, és átlátható, szakági célokhoz kötött támogatási logikát kell működtetni.

- Utánpótlás-nevelési támogatási keret objektív és nyilvános szempontokkal.
- Szponzori csomagok kialakítása: utánpótlás, regionális központok, versenysorozatok, parasport, élsport, freestyle növekedési program.
- Önkormányzati és iskolai együttműködések helyi belépési programokra.
- Pályázati tanácsadás kluboknak: busz, felszerelés, edzői díj, létesítményfejlesztés.
- Éves pénzügyi transzparencia-jelentés a sportági bizalom erősítésére.

6. Hosszú távú stratégia - 8-12 év, 2-3 olimpiai ciklus

A hosszú távú stratégia lényege, hogy a magyar sísport ne kampányszerűen, személyi ciklusoktól függően vagy egy-egy kiemelkedő sportoló köré szerveződve működjön, hanem stabil, országos sportágfejlesztési modellként. A 8-12 éves időtávban már nem az a kérdés, hogy milyen gyorsjavítások történjenek, hanem az, hogy a sportág képes-e fenntartható életpályát, társadalmi bázist és nemzetközi versenyképességet teremteni.

6.1. Országos sportágfejlesztési modell

A sportág hosszú távú modellje három pillérre épüljön: széles belépési bázis, megtartó utánpótlásrendszer, célzott élsport-támogatás. A kérdőíves válaszok alapján jelenleg mindhárom pillér részben működik, de nincs elég erős kapcsolat közöttük. A belépés sokszor síiskolai vagy családi alapon történik, a klubrendszer műhelyjellegű, az élsport pedig költség- és lehetőségfüggő. Hosszú távon ezeket egyetlen átjárható életpályává kell szervezni.

- Belépési szint: síiskolák, iskolai programok, családi nyílt napok, tömegsport.
- Klubszint: regionális szakmai minimumok, utánpótlás-versenyek, edzői standardok.
- Tehetség szint: szakági válogatott programok, közös edzőtáborok, nemzetközi versenyzési út.
- Élsport-szint: világos kiválasztási, támogatási és teljesítményértékelési rendszer.
- Visszacsatolás: felnőtt sportolók, volt versenyzők és edzők bevonása a közösségbe.

6.2. Életpályamodell utánpótlástól élsportig

A szülői válaszokban megjelenő kiszámíthatósági igény és az egyesületi oldalon jelzett serdülőkori lemorzsolódás miatt hosszú távon világos sportolói életpályamodellre van szükség.

Ennek meg kell mutatnia, hogy milyen fejlődési utak léteznek: rekreációs sí, klubversenyzés, országos versenyzés, nemzetközi utánpótlás, élsport, edzői, szervezői visszacsatlakozás.

A modell akkor működik, ha nem csak a legeredményesebb sportolókat tartja a rendszerben. A magyar sísport bázisa akkor lesz fenntartható, ha a sportoló akkor is értelmes helyet talál benne, ha nem válik válogatott versenyzővé. Ez csökkenti a lemorzsolódást, növeli az edzői és önkéntes utánpótlást, és erősíti a klubok közösségi szerepét.

6.3. Fenntartható klubhálózat és szakági együttműködés

A válaszokban megjelenő klubközi feszültségek, szakági súlyviták és átláthatósági igények hosszú távon csak intézményesített együttműködéssel kezelhetők. A szövetségnek nem egyes klubok helyett kell működtetnie a sportágat, hanem olyan kereteket kell létrehoznia, amelyekben a klubok érdekeltek az együttműködésben: közös táborok, közös versenysorozatok, közös edzőképzés, közös pályázatok és megosztott infrastruktúra.

- Szakági tanácsok világos mandátummal és beszámolási renddel.
- Klubfejlesztési minősítési rendszer: nem büntető, hanem fejlesztő logikával.
- Közös szolgáltatások: adminisztrációs segítség, pályázati támogatás, kommunikációs sablonok.
- Éves sportági fórum: klubok, szülők, edzők, sportolók, szövetség közös stratégiai egyeztetése.
- Konfliktuskezelési és etikai elvek rögzítése a sportági bizalom érdekében.

6.4. Nemzetközi versenyképesség

A nemzetközi versenyzés az egyesületek szerint sok esetben elérhető, de jelentős részben korlátozott vagy nehezen elérhető. Hosszú távon a cél nem az, hogy minden sportoló nemzetközi szintre jusson, hanem az, hogy a tehetséges és elkötelezett sportolók számára a nemzetközi út ne esetleges családi finanszírozáson, kapcsolatokon vagy ad hoc döntéseken múljon.

- Szakági nemzetközi útvonaltervek: mely korosztályban milyen versenyek, milyen célokkal.
- Központi vagy részben központi támogatás a kiemelt utánpótlás-versenyekhez.
- Nemzetközi edzőhelyszíni partnerségek és csereprogramok.
- Adataalapú teljesítménykövetés: eredmény, fejlődés, terhelés, részvétel, költség.
- Kettős karrierprogram a junior és felnőtt átmenetben.

Az adatvezérelt sportágirányításnak nemcsak az igazolt versenyzői adatokat kell kezelnie, hanem a szélesebb szabadidősport és oktatási piacot is. Jelenleg nincs egyértelmű gazdája annak, hogy pontosabb kép készüljön a hazai síelői bázisról, a műanyag tanpályák kapacitásáról, a sírolleres útvonalakról és az oktatói létszámról.

6.5. Adatvezérelt sportágirányítás

A mostani kérdőíves felmérés legnagyobb hosszú távú tanulsága, hogy a sportág fejlesztéséhez rendszeres, összehasonlítható adatok szükségesek. A jövőben évente mérni kell a klubok létszámát, korosztályos megtartását, edzői kapacitását, versenyzési aktivitását, költségterheit, infrastruktúra-hozzáférését, valamint a szülői elégedettséget. Így a stratégia nem véleményekre, hanem trendekre épülhet.

7. Összehasonlító stratégiai következtetések

A két választhalmaz között alapvető összhang van abban, hogy a sportág jövője az utánpótlás, finanszírozás és infrastruktúra hármasan múlik. Az eltérés inkább abban jelenik meg, hogy a szülők a problémákat közvetlen családi teherként, az egyesületek pedig működési és rendszerirányítási problémaként érzékelik. Stratégiailag ezt a két nézőpontot nem szembeállítani kell, hanem összekapcsolni: ami a családnak költség és kiszámíthatatlanság, az a klubnak finanszírozási és szervezési kockázat; ami a klubnak infrastruktúra-hiány, az a családnak utazás, idő és bizonytalanság.

A rövid távú prioritás ezért a bizalomépítés és gyors működési javítás. A középtávú prioritás az utánpótlás-, edző-, verseny- és finanszírozási rendszer intézményesítése. A hosszú távú prioritás pedig az, hogy a magyar síspport több olimpiai cikluson átívelő, adatvezérelt, társadalmilag nyitott és nemzetközileg versenyképes sportági modellé váljon.

8. Javasolt stratégiai prioritási sorrend

1. Utánpótlás-megtartás és bázisépítés: síiskola-klub átmenet, U12-U18 megtartás, belépő versenyek.
2. Finanszírozási tehercsökkentés és átláthatóság: támogatási rendszer, felszerelésbank, utazási és edzőtábori együttműködés.
3. Infrastruktúra-hozzáférés: szakági minimumok, regionális bázisok, száraz és hóbiztos edzéslehetőségek.

4. Edzőképzés és szakember-utánpótlás: továbbképzések, mentorrendszer, utánpótlásedzői ösztöndíj.
5. Versenyrendszer fejlesztése: belépő szintek, naptár, standardok, motivációs elemek, eredménykommunikáció.
6. Szövetségi koordináció és sportági bizalom: rendszeres adatfelvétel, transzparens döntések, szakági fórumok.
7. Sportági márkáépítés: modern, egész éves, közösségi és olimpiai sportágként való pozicionálás.
8. Freestyle növekedési program: dedikált keret, park infrastruktúra, digitális kommunikáció és fiatalos belépési út.
9. Alpesi mintaklub rendszer: működő klubok megerősítése és jó gyakorlatok publikálása.
10. Éltsport ciklusmodell: szélesebb támogatási kör a ciklus elején, majd fokozatos forráskoncentráció az eredményesebb sportolók irányába.

9. Záró megállapítás

A dokumentum nem lezárt végállapotként, hanem a magyar sísport megújulásának stratégiai alapidokumentumaként értelmezendő. Az újonnan felálló elnökség kiemelt feladata kell legyen, hogy a dokumentumban megfogalmazott irányokra, prioritásokra és szakmai visszajelzésekre támaszkodva konkrét megvalósítási programokat, felelősségi rendszereket és mérhető szakmai célokat alakítson ki.

A stratégia valódi értékét nem önmagában az elkészült dokumentum, hanem annak következetes, több olimpiai cikluson átívelő végrehajtása adhatja.

A sísport jövője nem kizárólag azon múlik, hogy sikerül-e több havas edzéslehetőséget biztosítani, hanem azon is, hogy a sportág képes-e négyévszakos, hozzáférhetőbb és jobban szervezett utánpótlásrendszerre válni.

A magyar sísport előtt nem pusztán forráshiányos, hanem szerkezeti fejlesztési feladat áll. A kérdőívek alapján van elkötelezett szülői háttér, aktív klubhálózat, meglévő szakmai tudás és sportági érték. Ugyanakkor a rendszer túl nagy mértékben terheli a családokat, túl kevésbé kiszámítható, és több kritikus ponton hiányzik az egységes sportági koordináció.

Ha a következő 0-12 hónapban sikerül javítani a kommunikációt, a versenynaptárt, a költségátláthatóságot, a szakágankénti rövid távú feladatok végrehajtását és a megtartási programokat, akkor a 4 éves olimpiai ciklusban már valódi utánpótlás- és klubfejlesztési rendszer építhető. Ha ez következetesen folytatódik 8-12 éven keresztül, akkor a magyar sísport nemcsak túlélő, hanem fejlődő, vonzó és versenyképes sportággá válhat.